بهبود عملکرد آشکارساز مادون قرمز لایه نازک با استفاده از نانوساختار پلاسمونیک و لنزهای حلقهای

محمد بشیر پور^{۱،}* و سعید خان کلانتری^۲

اطلاعات مقاله	چکیدہ
دریافت مقاله: ۱۳۹۹/۰۹/۰۸	
پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۰۶/۲۴	امروزه آشکارسازهای مادون قرمز با توجه به کاربردهای فراوان در صنایع نظامی و صنعتی
	مورد توجه دانشمندان و محققین قرار گرفتهاست. در این مقاله، یک ساختار فلز-نیمههادی
واژگان کلیدی:	-فلز جدید با استفاده از ترکیب لنزهای نوری حلقهای و آرایه نانوساختارهای فلزی جهت
آشكارساز مادون قرمز	افزایش میزان جذب و بهبود عملکرد آشکارساز مادون قرمز طراحی شده و مورد بررسی
نانوساختار،	قرارگرفتهاست. برهمکنش نور با طول موج ۱٫۱ الی ۱٫۷ میکرومتر با ساختار آشکارساز
پلاسمونیک،	طراحی شده بر روی زیرلایه ایندیوم-گالیوم-آرسناید توسط روش عددی تفاضل محدود
لنز نورى،	حوزه زمان مورد مطالعه قرار گرفتهاست. استفاده از لنزهای حلقهای سبب متمرکز شدن
اينديوم-گاليوم-آرسنايد.	نور لیزر در سطح آشکارساز شده و میزان میدان الکتریکی مؤثر بر نانوساختارهای فلزی در
	سطح را افزایش میدهد. حضور نانوساختارهای فلزی در سطح سبب تحریک امواج پلاسمون
	و افزایش میزان جذب در داخل ساختار شده و در نتیجه جریان نوری گذرا را افزایش
	میدهد. با توجه به نتایج شبیهسازی، ساختار طراحی شده سبب افزایش ۱۰۵٪ میزان
	جذب و ۱۴۰٪ جریان نوری در مقایسه با ساختار آشکارساز ساده می شود.

۱–مقدمه

امروزه، آشکارسازهای مادون قرمز در باندهای فرکانسی دور، میانی و نزدیک به دلیل کاربرد در تصویربرداریهای حرارتی دید در شب، مانیتورینگ محیط، طیفسنجیهای پزشکی و رهگیریهای نظامی بسیار مورد توجه دانشمندان و صنایع قرار گرفته اند [۱ و ۲].

آشکارسازهای مادون قرمز متداول بر روی زیرلایههای ضخیم مواد حساس به نور از قبیل ایندیوم-آنتیموناید، ایندیوم-گالیوم-آرسناید، ایندیوم فسفاید، ایندیوم آرسناید و مرکوری-کادمیوم-تلوراید ساخته میشوند [۳-۶]. ضخامت زیاد زیرلایه در آشکارسازهای معمولی سبب مشکلاتی مانند تنش مکانیکی زیاد بین لایهها و هزینه بالای ساخت میشود. استفاده از لایه نازک جهت تولید

آشکارساز مادون قرمز سبب کاهش هزینه ساخت و کاهش پیچیدگی فرایند لایهنشانی مواد با کیفیت میشود [۷]. علاوه بر آن، استفاده از آشکارسازهای مبتنی بر لایه نازک جریان تاریکی را تا حد فراوانی کم میکند. آشکارسازهای لایه نازک را میتوان بر روی زیرلایههای انعطاف پذیر ساخت که سبب وسیع تر شدن دامنه کاربرد این نوع از آشکارسازها میشود. آشکارسازهای مادون قرمز لایه نازک با وجود تمامی مزیتهای بیان شده، دارای میزان جذب نور پایین به دلیل کوتاه بودن مسیر نوری موج وارد شده به ناحیه جدب نور در داخل ماده حساس به نور و استفاده از روشهای افزایش بازده کوانتومی جهت بهبود عملکرد این نوع آشکارسازها حیاتی است [۸]. روشهای مختلفی جهت

^{*} پست الکترونیک نویسنده مسئول: m.bashirpour@urmia.ac.ir

۱. استادیار، دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر، دانشگاه ارومیه

۲. دکتری، دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر، دانشگاه صنعتی اصفهان

افزایش میزان جذب نور در آشکارسازهای مادون قرمز مورد استفاده قرار گرفتهاست. از جمله این پژوهشها می توان به تحریک امواج پلاسمونیک با استفاده از لایه دوبعدی گرافین [۹ و ۱۰]، آشکارساز مبتنی بر نانولولههای کربنی [۱۱]، ساختار کوانتومی آبشاری چند لایه [۱۲ و ۲۱]، نوسان کویتی فابری پیروت (Fabray Perot) [۱۴]، استفاده از کریستالهای فوتونیک دی الکتریک [۱۵]، استفاده از ساختار منعکس کننده برگ در زیر لایه حساس به نور [۱۶] و تحریک پلاسمونهای سطحی اشاره کرد [۱۷].

نوسان امواج پلاسمونیک سطحی (SPP) بین سطح فلزات نجيب و ماده دىالكتريك سبب ايجاد ميدان الكتريكي محلی قوی و نقاط داغ الکتریکی در داخل ماده حساس به نور شده و این فناوری را روشی کارآمد در برهمکنش نور و ماده در ابعاد کوچکتر از طول موج نور برخوردی مى المايد. ميدان هاى الكتريكى محلى قوى سبب ايجاد حاملهای نوری بیشتر و در نتیجه افزایش جریان نوری در آشکارساز مادون قرمز میشوند [۱۹ و ۲۰]. با توجه به پیشرفت فناوری ساخت ادوات نانوالکترونیکی، انواع نانوساختارهای فلزی جهت کاربرد در ادوات مختلف از جمله سلولهای خورشیدی، منابع نوررسانشی تراهرتز، آشکارسازهای فوتونی و ... مورد استفاده قرار گرفته است [۲۱ و ۲۲]. عمده این ادوات نوسان امواج پلاسمونیکی را در محدوده طیف مرئی مورد بررسی قرار دادهاند که نیاز به مطالعه نانوساختارهای پلاسمونیک در محدوده طیف مادون قرمز را بیش از پیش مهم می سازد [۲۳ و ۲۴].

شکل ۱- ساختار شماتیک آشکارساز مادون قرمز طراحی شده. در این مقاله، آشکارساز فلز-نیمههادی-فلز لایه نازک مبتنی بر زیرلایه ایندیوم-گالیوم-آرسناید طراحی شده و عملکرد آن با استفاده از نانوساختارهای پلاسمونیک و لنزهای حلقهای بهبود دادهشدهاست. استفاده از

نانوساختارهای پلاسمونیک سبب افزایش میزان جذب در نیمه هادی شده و جریان نوری را افزایش میدهد. لنزهای حلقهای بر روی آشکارساز قرار دادهشدهاند تا میزان نور را در شکاف الکترودهای آشکارساز متمرکز کنند و میزان بازدهی کوانتومی آن را افزایش دهند.

۲-طراحی ساختار و شبیهسازی

شماتیک ساختار آشکارساز طراحی شده در این مقاله در شکل شماره (۱) نشان داده شده است. همان طور که مشاهده می شود، ساختار شامل ۰٫۵ میکرومتر لایه ایندیوم – گالیوم – آرسناید به عنوان ماده حساس به نور است. الکترودهای طلا به ضخامت ۲۰۰ نانومتر بر روی لایه ایندیوم – گالیوم – آرسناید و آرایه نانودیسکهای طلا بین دو الکترود قرار داده شده اند. یک لایه ضد انعکاس از جنس سیلیکون نیتراید به ضخامت ۲۰۰ نانومتر بر روی ساختار قرار داده شده است تا میزان انعکاس نور مادون قرمز از سطح به حداقل برسد. در نهایت، حلقه هایی هم مرکز از جنس کروم به عنوان لنزهای متمرکز کننده نور بر روی لایه سیلیکون نیتراید نشانده شده اند.

از روش تفاضل محدود حوزه زمان (FDTD) جهت بررسی برهمکنش نور مادون قرمز و ساختار طراحی شده استفاده شده است. در فرایند شبیه سازی ابتدا پاسخ نوری توسط حل معادلات ماکسول محاسبه می شود:

$$\nabla \times \mu_r^{-1} (\nabla \times \vec{E}) - k_o^2 (\varepsilon_r - \frac{j \lambda \sigma}{2\pi c \varepsilon_o}) \vec{E} = 0 \qquad (1)$$

پسازآن، توزیع میدان الکتریکی در هر نقطه ناحیه شبیهسازی شده به وسیله حل معادله ۱ به دست می آید. چگالی شار توان به وسیله معادلات ۲ الی ۴ محاسبه می شود:

$$P_{ox}(x, y, z) = \frac{1}{2\eta} \operatorname{Re}(|E_y|^2 - |E_z|^2)$$
 (7)

$$P_{oy}(x, y, z) = \frac{1}{2\eta} \operatorname{Re}(|E_z|^2 - |E_x|^2)$$
 (7)

$$P_{oz}(x, y, z) = \frac{1}{2\eta} \operatorname{Re}(|E_x|^2 - |E_y|^2)$$
 (*)

در این روابط η امپدانس مختلط موج وابسته به ماده است. چگالی شار توان کل را می توان از رابطه زیر محاسبه کرد:

$$P_{s}(x, y, z) = \begin{pmatrix} |P_{ox}(x, y, z)|^{2} \\ + |P_{oy}(x, y, z)|^{2} \\ + |P_{oz}(x, y, z)|^{2} \end{pmatrix}$$
(Δ)

با داشتن چگالی شار توان کل میتوان نرخ تولید زوج

الکترون-حفره وابسته به زمان را از رابطه شماره ۶ بهدست آورد:

$$G(x, y, z, t) = (4\pi k_{PC} / hc) P_s(x, y, z)$$

*exp $\left(4\ln(0.5) \frac{(t - t_o)^2}{D_t^2}\right)$ (7)

در رابطه $\mathcal{F}_{PC}$ بخش موهومی ضریب شکست، $\mathcal{T}$ سرعت نور، $\mathcal{D}_t$ عرض پالس نور برخوردی و h ثابت پلانک است. در مرحله بعد، جریان نوری گذرا که نتیجه تابش نور تابشی بر لایه ایندیوم-گالیوم-آرسناید است با استفاده از ترکیب نرخ تولید وابسته بهزمان با روابط نیمه هادی گذرا (معادلات پیوستگی، پواسون و دریفت-دیفیوژن) محاسبه می شود. مدل فیزیکی استفاده شده در معادلات $\mathcal{T}$ الی ۱۱ نمایش داده شده است:

$$q \,\frac{\partial n(\vec{r})}{\partial t} = \nabla J_n(\vec{r}) + q(G - R) \tag{V}$$

$$q \frac{\partial p(\vec{r})}{\partial t} = -\nabla J_p(\vec{r}) + q(G - R)$$
 (A)

$$J_{n}(\vec{r}) = q \,\mu_{n} n(E_{DC}(\vec{r}) + E(\vec{r})) + q D_{n} \nabla n(r) \qquad (9)$$

$$J_{p}(\vec{r}) = q \mu_{p} p(E_{DC}(\vec{r}) + E(\vec{r})) + qD_{p} \nabla p(r)$$
 (1.)

$$J(\vec{r}) = J_n(\vec{r}) + J_p(\vec{r}) \tag{11}$$

در روابط ۷ الی ۱، $n \ e \ q \ s$ گالی الکترونها و حفرهها، Rنرخ بازترکیب، $(r) \ e \ f_p(r) \ s$ گالی جریان الکترونها و حفرهها، $m \ e \ q \ p$ موبیلیتی الکترون و حفره $e \ n \ e \ q \ q$ ضرایب نفوذ هستند. ضرایب نفوذ توسط رابطه انیشتین به ضرایب نفوذ هستند. ضرایب نفوذ توسط رابطه انیشتین به موبیلیتی الکترون و حفره بستگی دارند. برای اینکه موبیلیتی الکترون و حفره بستگی دارند. برای اینکه محاسبات دقیق تر باشد، از رابطه بازتر کیب شاکلی-رید-هال برای محاسبه نرخ بازتر کیب استفاده شده است. علاوه بر آن، مقدار موبلیتی وابسته میدان الکتریکی در نظر گرفته شده است:

$$R(\vec{r},t) = \frac{n(\vec{r},t).p(\vec{r},t) - n_i^2(\vec{r})}{n(\vec{r},t).\tau_p + p(\vec{r},t).\tau_n}$$
(17)

$$\mu_n = \frac{\mu_{n0}}{\sqrt{1 + (\mu_{n0}(\vec{E} + \vec{E_{DC}}) / \nu_{n,sat})^2}}$$
(17)

$$\mu_{p} = \frac{\mu_{p0}}{\sqrt{1 + (\mu_{p0}(\vec{E} + \vec{E_{DC}}) / v_{p,sat})^{2}}}$$
(14)

 $\tau_p \ \sigma_n \ r_n \ \sigma_n \ \sigma_n$

۳-نتايج و بحث

برهمکنش فوتونهای پرتو نوری با الکترونهای بین سطح فلز-دیالکتریک پلاسمون پلاریتون سطحی نامیده شده و سبب میدانهای محلی بسیار قوی در ابعاد کوچکتر از طول موج نور برخوردی می شود. دو نوع پلاسمون پلاریتون وجود دارد: ۱) پلاسمون پلاریتون localized و ۲) پلاسمون پلاریتون انتشاری. امواج پلاسمونیک سطحی می توانند تا چندین میکرومتر در امتداد سطح بین فلز-دی-الکتریک منتشر شوند. اصل بقای انرژی و ممنتوم در برخورد پرتو نوری با سطح فلزی جهت تحریک امواج پلاسمونیک باید ارضا شود [۲۶ و ۲۲].

$$k_{SPP} = k_0 \sqrt{\frac{\varepsilon_m \varepsilon_d}{\varepsilon_m + \varepsilon_d}}$$
(1Δ)

در این رابطه k_0 بردار موج پرتو برخوردی، $\mathcal{E}_m$ گذردهی فلز، $\mathcal{E}_a$ گذردهی دیالکتریک و k_{SPP} بردار موج پلاسمون پلاریتونهای سطحی است. همان طور که از معادله ۱۵ قابل استنباط است، نیاز به یک نانوساختار میانی جهت تطبیق بردار موج پرتو برخوردی با پلاسمون پلاریتونهای سطحی ضروری است.

$$k_{SPP} = k_0 \sin\theta \pm mk_g \tag{19}$$

$$k_{g} = \frac{2\pi}{\lambda} \tag{1Y}$$

$$p = \alpha \lambda \left(\sqrt{\frac{\varepsilon_m \varepsilon_d}{\varepsilon_m + \varepsilon_d}} \right)^{-1} \tag{1A}$$

در معادلات ۱۶ الی ۱۸، k_g بردار موج نانوساختار پلاسمونیک، heta زاویه پرتو برخوردی با سطح و p دوره تناوب نانوساختار پلاسمونیک است.

شکل ۳- نمودار میزان جذب نور در آشکارساز با نانودیسکهای فلزی با قطر ۲۰۰ نانومتر و ارتفاع ۱۰۰ نانومتر برای دوره تناوب ۲۵۰، ۳۰۰، ۳۵۰ و ۴۰۰ نانومتر

در ساختارهای فلز-نیمههادی-فلز، عمدهترین تأثیر در تولید جریان نوری را حاملهای نوری جذب شده در ۱۵۰ نانومتر نزدیک سطح دارند. زیرا با افزایش فاصله از سطح، تاثیر میدان DC اعمالی بین الکترودها در پدیده رانش حاملهای بار نوری تولید شده به شدت کاهش پیدا میکند. جهت دستيابي به حداكثر ميزان جذب، ابعاد دوره تناوب نانودیسکهای به ازای ارتفاع ۱۰۰ نانومتر و قطر ۲۰۰ نانومتر بهينهشدهاست.

در شکل شماره (۳) میزان جذب برای دورههای تناوب ۲۵۰، ۳۰۰، ۳۵۰ و ۴۰۰ نانومتر در طول موجهای ۱٫۱ ميكرومتر الى ١,٧ ميكرومتر نشان دادهشدهاست. اين بازه از امواج مادون قرمز بهمادون قرمز نزدیک (Near Infrared) معروف است. همانطور که در شکل ۳ مشاهده می شود، حداکثر مقدار جذب نوری برای ساختار با دوره تناوب ۲۵۰ نانومتر با ۵۰٪ در طول موج ۱ میکرومتر، برای ساختار با دوره تناوب ۳۰۰ نانومتر برابر با ۵۵٪ در طول موج ۱٫۱۵ میکرمتر، برای ساختار با دوره تناوب ۳۵۰ نانومتر برابر با ۵۳٪ در طول موج ۱٫۳ میکرومتر و برای ساختار با دوره تناوب ۴۰۰ ناومتر برابر با ۴۲٪ در طول موج ۱,۴ میکرومتر است. با افزایش دوره تناوب P در آرایه نانودیسکهای طلا، با توجه بهرابطه ۱۸، طول موج مربوط بهبقای ممنتوم و انرژی (طول موج جذب حداکثر) برای ساختار به طول موجهای بالا شیفت پیدا می کند. آشکارساز طراحی شده در دوره تناوب ۳۵۰ نانومتر حداکثر جذب۵۳٪ را در طول موج ۱٫۳ میکرومتر دارد.

ول ۱- پارامترهای شبیهسازی روش تفاضل محدود حوزه	جد
--	----

در این مقاله، ابعاد نانودیسکهای طلا به گونهای بهینه شده است، تا در طیف مادون قرمز نزدیک بین ۱٫۱ الی ۱٫۷ ميكرومتر سبب تحريك پلاسمون پلاريتونهاى سطحى شود. توزيع ميدان الكتريكي براي آشكارساز مادون قرمز معمولی و ساختار بهبود یافته با نانودیسکهای طلا به ترتیب در شکلهای (۲-الف) و (۲-ب) قابل مشاهده است. همان طور که مشاهده می شود، استفاده از نانودیسکهای با ابعاد بهینه سبب ایجاد میدانهای الکتریکی محلی تا ۳ برابر بزرگتر از میدان الکتریکی ساختار ساده میشود. تحریک پلاسمون های سطحی سبب بهبود کوپلینگ موج مادون قرمز به لایه حساس به نور آشکارساز شده و میزان جذب را افزایش میدهد. افزایش میزان جذب ناشی از افزایش تولید حاملهای نوری در داخل ماده حساس بهنور است که در نهایت میزان جریان نوری را افزایش میدهد.

شکل ۲-توزیع میدان الکتریکی الف) ساختار ساده ب) ساختار با نانودیسکهای بهینه شده (تحریک پلاسمونهای سطحی).

۲۲۸

میزان جدب نور در ماده حساس به نور برای ساختار بهینه-شده با ساختار ساده در شکل (۴) مقایسه شده است. طبق نتایج شبیهسازی، استفاده از نانودیسکهای طلا سبب افزایش ۱۰۵٪ میزان جذب در طول موج ۱٫۳ میکرومتر می شود. افزایش میزان جذب نرخ تولید حامل های نوری را بیشتر کرده و منتج به جریان نوری بزرگتر میشود. میزان انعکاس نور در طول موج ۱٫۳ میکرومتر برای ساختار نانودیسک به زیر ۱٪ کاهش پیدا می کند. در نتیجه، ابعاد نانودیسکهای با دوره تناوب ۳۵۰ نانومتر، ارتفاع ۱۰۰ نانومتر و قطر ۲۰۰ نانومتر بهترین انتخاب جهت به حداقل رساندن انعکاس و حداکثر کردن میزان جذب نوری است. در ساخت آشکارسازهای مادونقرمز ارایهای جهت کاربردهای تصویربرداری جهت افزایش رزولوشن و بهبود کیفیت تصاویر حرارتی فناوری آرایه به سمت کوچکتر کردن ابعاد پیکسلهای شکارساز آرایه حرکت میکند. یکی از عمده مشکلات کوچکسازی پیکسلهای آشکارسازها کاهش سطح جذب و ایجاد نویز cross talk بین دو پیکسل کناری است. در این پژوهش از فناوری پلاسمونیک جهت افزایش میزان جذب و از لنزهای حلقهای FPZ جهت متمرکز کردن موج مادونقرمز برخوردی به آشکارسنج در شكاف بين الكترودهاي آشكارسنج استفادهشدهاست.

شکل ۵- ساختار لنز حلقهای طراحی شده

$$r_n = n\lambda_1 (f_1 + n\lambda_1 / 4) \tag{19}$$

در این رابطه λ_1 طول موج میانی پرتو برخوردی، f_1 فاصله کانونی لنز است. ناحیهها همان طور که در شکل (۵) نشان داده شده است، در طول موج مورد نظر به ترتیب شفاف و تیره هستند.

شکل ۶-توزیع میدان الکتریکی ناشی از متمرکز شدن نور برخوردی توسط لنزهای حلقهای FPZ برای a) ساختار بدون لنز b) لنز حلقهای FPZ با فاصله بین حلقه ۲۰۰ نانومتر c) لنز حلقهای FPZ با فاصله حلقه ۲۰۰ نانومتر و b) لنز حلقهای FPZ با فاصله حلقهای ۴۰۰ نانومتر

ساختار لنز حلقهای شامل حلقههای هم مرکز از جنس كروم كه بين حلقهها توسط هوا پر شده است. ضخامت اين حلقهها ۲۰۰ نانومتر و یهنای آنها ۲۰۰ نانومتر است. لنزهای حلقهای باید به گونهای طراحی شوند که پرتو موج مادون قرمز برخوردی را دقیقاً در شکاف بین دو الکترود و بر روی نانودیسکهای پلاسمونیک متمرکز کنند. این کار سبب افزایش بیش از پیش برهمکنش موج و نانوساختار پلاسمونیک میشود و با ایجاد میدان های محلی قوی سبب افزایش میزان تولید حامل نوری می شود. تابع توزیع میدان الكتريكي براى ساختار بدون لنز و ساختار با لنزهاى حلقهای با فاصله بین حلقههای ۲۰۰ الی ۴۰۰ نانومتر در شکل (۶) نشان دادهشدهاست. استفاده ار حلقههای کروم سبب متمركز شدن موج مادون قرمز مى شود. پرتو موج برخوردی با افزایش فاصله بین حلقههای لنز در فاصله دورتری از سطح متمرکز می شود. همان طور که مشاهده می شود، محل تمرکز برای لنز با فاصله بین حلقه ۲۰۰ نانومتر برابر با ۳۰۰ نانومتر، برای لنز با فاصله بین حلقه ۳۰۰ نانومتر برابر با ۵۰۰ نانومتر و برای لنز با فاصله بین حلقه ۴۰۰ نانومتر تقريباً ۱ میکرومتر است. جهت بررسی تاثیر پهنای حلقهها در عمق تمرکز موج مادون قرمز، فاصله لنزها ۳۰۰ نانومتر قرار دادهشده و پهنای حلقهها از ۱۵۰ نانومتر تا ۳۵۰ نانومتر جاروب شدهاست. همان طور که در شکل (۷) مشاهده می شود، با افزایش پهنای حلقه ها عمق تمرکز کاهش پیدا می کند و موج برخوردی در فاصله کمتری از سطح برخورد متمرکز می شود. عمق تمرکز برای پهنای ۳۰۰، ۲۵۰، ۲۰۰ و ۱۵۰ نانومتر به ترتیب برابر با ۳۰۰، ۴۰۰، ۵۰۰ و ۷۰۰ نانومتر است.

شکل ۷- توزیع میدان الکتریکی ساختار لنز حلقهای با پهنای (a) ۳۰۰ نانومتر b) ۲۵۰ نانومتر c) ۲۰۰ نانومتر a) نانومتر

شکل ۸. تابع توزیع میدان a) موج برخوردی b) موج متمرکز شده c) موج متمرکز شده در امتداد انتشار

با مقایسه توزیع میدان مشاهده می شود که استفاده از لنز حلقهای سبب افزایش نسبت میدان حداکثر به میدان موج برخوردی از برای ساختار بدون لنز۳۹,۰ به ۰٫۹ برای ساختار با لنز متمرکز کننده بهینه شده می شود. سطح مقطع توزیع میدان موج مادون قرمز برخوردی به سطح در طول موج ۱٫۳ میکرومتر و در عمق تمرکز برای ساختار بهینه شده در شکل (۸) نشان داده شده است. میزان پهنای پالس از ۸ میکرومتر به ۲ میکرومتر کاهش پیدا کرده و مقدار جذب در سطح 2μm × 2μm برای هر دو حالت تقریباً یکسان است.

در نهایت کل ساختار طراحی شده که در شکل (۱) قابل مشاهده است شبیه سازی شده و جریان نوری آشکار ساز برای پالس ورودی با طول موج بین ۱٫۱ میکرومتر الی ۱٫۷ میکرومتر و توان ۵ میلیوات محاسبه شده است. همان طور که در شکل ۹ قابل مشاهده است، ساختار طراحی شده در این مقاله سبب افزایش ۱۴۰ درصدی جریان نوری پیک در مقایسه با ساختار ساده می شود.

۴–نتیجه گیری

در راستای این تحقیق ساختاری جدید مبتنی بر آرایهای از نانودیسکهای طلا و لنزهای حلقهای هممرکز از جنس کروم جهت آشکارسازی موج مادونقرمز نزدیک در رنج ۱٫۱ الی ۱٫۷ میکرومتر طراحی شده و توسط روش عددی تفاضل محدود حوزه زمان مورد مطالعه قرار گرفت. طبق نتایج شبیهسازی، استفاده از نانودیسکهای طلا با ابعاد بهینه سبب تحریک امواج پلاسمونیک سطحی بین سطح فلز و دیالکتریک شده و با انتشار این امواج داخل نیمههادی

مراجع

[1] J. Tong, L. Y. M. Tobing, Y. Luo, D. Zhang, and D. H. Zhang, "Single plasmonic structure enhanced dualband room temperature infrared photodetection", Scientific Reports, Vol. 8, No. 1, 2018, pp. 1–9.

[2] A. Rogalski, "HgCdTe infrared detector material: history, status and outlook," Reports on Progress inPhysics, Vol. 68, No. 10, 2005, p. 2267.

[3] J. Hwang et al., "Plasmonic-Layered InAs/InGaAs Quantum-Dots-in-a-Well Pixel Detector for Spectral-Shaping and Photocurrent Enhancement", Nanomaterials, Vol. 10, No. 9, 2020, p. 1827.

[4] J. Sun, M. Han, Y. Gu, Z. Yang, and H. Zeng, "Recent Advances in Group III–V Nanowire Infrared Detectors", Advanced Optical Materials, Vol. 6, No. 18, 2018, p. 1800256.

[5] C. -C. Chang, Y. D. Sharma, Y. -S. Kim, J. A. Bur, R. V. Shenoi, S. Krishna, D. Huang, and S. -Y. Lin, "A surface plasmon enhanced infrared photodetector based on InAs quantum dots", Nano Letters, Vol. 10, No. 5, 2010, pp. 1704–1709.

[6] C. Shi, Y. Dong, and Q. Li, "High-Performance Nonequilibrium InSb PIN Infrared Photodetectors", IEEE Transcation on Electron Devices, Vol. 66, No. 3, 2019, pp. 1361–1367.

[7] X. Luo, X. Zhai, L. Wang, and Q. Lin, "Enhanced dual-band absorption of molybdenum disulfide using a plasmonic perfect absorber", Optics Express, Vol. 26, No. 9, 2018, pp. 11658–11666.

[8] C. Liang, Z. Yi, X. Chen, Y. Tang, Y. Yi, Z. Zhou, X. Wu, z. Huang, Y. Yi, and G. Zhang, "Dual-band infrared perfect absorber based on a Ag-dielectric-Ag multilayer films with nanoring grooves arrays", Plasmonics, Vol. 15, No. 1, 2020, pp. 93–100.

[9] C. Guo, J. Zhang, W. Xu, K. Liu, X. Yuan, S. Qin, and Z. Zhu, "Graphene-based perfect absorption structures in the visible to terahertz band and their optoelectronics applications", Nanomaterials, Vol. 8, No. 12, 2018, p. 1033.

[10] Y. Zhang, D. Meng, X. Li, H. Yu, J. Lai, Z. Fan, and C. Chen, "Significantly enhanced infrared absorption of graphene photodetector under surface-plasmonic coupling and polariton interference", Optics Express, Vol. 26, No. 23, 2018, pp. 30862–30872.

[11] H. Huang, F. Wang, Y. Liu, S. Wang, and L.-M. Peng, "Plasmonic enhanced performance of an infrared detector based on carbon nanotube films", ACS Applied Materials Interfaces, Vol. 9, No. 14, 2017, pp. 12743–12749.

[12] M. Xiong, D. Su, H. -L. Zhou, J. -Y. Wu, S. Iqbal, X. -Y. Zhang, and T. Zhang, "Plasmonic enhanced midinfrared InAs/GaSb superlattice photodetectors with the hybrid mode for wavelength-selective detection", AIP Advanced, Vol. 9, No. 8, 2019, p. 85121.

[13] M. Kopytko, W. Gawron, A. Kębłowski, D. Stępień, P. Martyniuk, and K. Jóźwikowski, "Numerical analysis of HgCdTe dual-band infrared detector", Optical and Quantum Electronics, Vol. 51, No. 3, 2019, pp. 1–8.

[14] G. Kang, I. Vartiainen, B. Bai, and J. Turunen, "Enhanced dual-band infrared absorption in a Fabry-Perot cavity with subwavelength metallic grating", Optics Express, Vol. 19, No. 2, 2011, pp. 770–778.

ایندیوم-گالیوم-آرسناید، میدانهای محلی قوی تا ۳ برابر

بزرگتر از ساختار ساده تشکیل می شود. ساختار طراحی

شده سبب افزایش ۱۰۵٪ میزان جذب موج مادون قرمز در

طول موج ۱٫۳ میکرومتر و افزایش ۱۴۰٪ جریان نوری

آشکارساز میشود. نتایج شبیهسازی نشان میدهد که

آشکارساز طراحی شدہ میتواند یک جایگزین خوب برای

آشکارسازهای موجود باشد و در آشکارسازهای مادون قرمز

آرایهای مورد استفاده قرار گیرد.

[15] J. Rosenberg, R. V Shenoi, S. Krishna, and O. Painter, "Design of plasmonic photonic crystal resonant cavities for polarization sensitive infrared photodetectors", Optics Express, Vol. 18, No. 4, 2010, pp. 3672–3686.

[16] Y. Zhang, A. Haddadi, A. Dehzangi, R. Chevallier, and M. Razeghi, "Suppressing Spectral Crosstalk in Dual-Band Long-Wavelength Infrared Photodetectors With Monolithically Integrated Air-Gapped Distributed Bragg Reflectors", IEEE Journal of Quantum Electronics, Vol. 55, No. 1, 2018, pp. 1–6.

[17] H. Kang et al., "Near-Infrared SERS Nanoprobes with Plasmonic Au/Ag Hollow-Shell Assemblies for In Vivo Multiplex Detection," Advanced Functional Materials, Vol. 23, No. 30, 2013, pp. 3719–3727.

[18] B. Feng, J. Zhu, B. Lu, F. Liu, L. Zhou, and Y. Chen, "Achieving infrared detection by All-Si plasmonic hotelectron detectors with high detectivity", ACS Nano, Vol. 13, No. 7, 2019, pp. 8433–8441.

[19] M. Bashirpour, J. Poursafar, M. Kolahdouz, M. Hajari, M. Forouzmehr, M. Neshat, H. Hajihoseini, M. Fathipour, Z. Kolahdouz, and G. Zhang, "Terahertz radiation enhancement in dipole photoconductive antenna on LT-GaAs using a gold plasmonic nanodisk array", Optics and Laser Technology, Vol. 120, 2019, p. 105726.

[20] N. C. Das, and K. K. Choi, "Gold plasmonic material for enhanced Hg1-xCdxTe infrared absorption", AIP Advances, Vol. 9, No. 10, 2019, p. 105021.

[21] M. Bashirpour, S. Ghorbani, M. Kolahdouz, M. Neshat, M. Masnadi-Shirazi, and H. Aghababa, "Significant performance improvement of a terahertz photoconductive antenna using a hybrid structure", RSC Advances, Vol. 7, No. 83, 2017, pp. 53010–53017.

[22] J. Poursafar, M. Bashirpour, M. Kolahdouz, A. V. Takaloo, M. Masnadi-Shirazi, and E. Asl-Soleimani, "Ultrathin solar cells with Ag meta-material nanostructure for light absorption enhancement", Solar Energy, Vol. 166, 2018, pp. 98–102.

[23] K. Zhou, Q. Cheng, L. Lu, B. Li, J. Song, and Z. Luo, "Dual-band tunable narrowband near-infrared light trapping control based on a hybrid grating-based Fabry–Perot structure", Optics Express, Vol. 28, No. 2, 2020, pp. 1647–1656.

[24] R. Stanley, "Plasmonics in the mid-infrared", Nature Photonics, Vol. 6, No. 7, 2012, pp. 409–411.

[25] S. Adachi, "Optical dispersion relations for GaP, GaAs, GaSb, InP, InAs, InSb, Al x Ga1- x As, and In1- x Ga x As y P1- y", Journal of Applied Physics, Vol. 66, No. 12, 1989, pp. 6030–6040.

[26] S. A. Maier, Plasmonics - Fundamentals, and Applications. Springer, 2007.

[27] P. Karpinski, and A. Miniewicz, "Surface Plasmon Polariton Excitation in Metallic Layer Via Surface Relief Gratings in Photoactive Polymer Studied by the Finite-Difference Time-Domain Method", Plasmonics, Vol. 6, No. 3, 2011, pp. 541–546.